

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

VI. ÉVFOLYAM 7. SZÁM

ÁRA 80 FILLÉR

1969. JÚLIUS

Előtérben a brigádok tudatformáló tevékenysége

Az iparági bányász szocialista brigádvezetők értekezlete, majd a III. Országos Szocialista Brigádvezetők Kongresszusa után vállalatunk április 29-én megtartotta a szocialista brigádvezetők tanácskozását.

Tóka Jenő igazgató elvtárs beszámolójában részletesen elemezte a vállalat szocialista brigádmozgalmának 10 éves fejlődését, eredményeit, fogyatékosait, feladatait. A tanácskozásunkon 143 szocialista brigádvezető és patronáló vett részt.

Tíz fő mondta el véleményét és javaslatát. Pl. tervszerűvé kell tenni a szocialista brigádvezetők továbbképzését. E feladatnak próbáltunk eleget tenni, amikor ebben a hónapban közel 50 brigádvezető egyhetes tanfolyamon vett részt az SZMT szervezésében. Az itt tartott záró szabad, kötetlen beszélgetésen mondták el a brigádvezetők, jó volt a tanfolyam, csak keveset mutattam előre a „hogyan tovább” kérdésében.

Mint a BDSZ, mint a SZOT által szervezett tanácskozás előre mutatott és különösen Kádár elvtárs hozzászólása. A vállalati tanácskozás is ezen elveknek megfelelően igyekezett sajátos vállalati feladatokat meghatározni. Termelési vállalatok terén különösebb problémáik nincsenek a brigádoknak, de a közvetlen munkahelyet vizsgálva, már jelentkeznek a problémák. Néhányat ezek közül: először is a mennyiségi munka mellett a minőségre való fokozottabb figyelem fordítása. Másodsorban: a termelési munka végzéséhez a munkahelyi munka jobb szervezése, mind a dolgozók, mind a műszaki vezetés részéről. (Gépek rendszeres karbantartása, tervszerű anyagbiztosítás.) Harmadsorban: csapatokra, brigádokra került új dolgozókkal való szorosabb, barátságosabb foglalkozás, a bányászati munka megszerettetése. Negyedsorban: minden dolgozó ismerje munkahelye technológiai utasításait, ami munkát végez, annak célját és értelmét.

A tanulni, élni jelszó megvalósítása terén első helyre kell állítani a brigád politikai nevelését. Fokozottabb figyelmet kell fordítani a politikai, kulturális, általános műveltséget növelő vállalatok konkrét teljesítésére. E téren minden vonatkozásban minőségi változást kell elérni. A politikai nevelési vállalatok mellett, nagy gondot kell továbbra is fordítani a szakmai továbbképzésre, előadások

kon való rendszeres részvételre.

A szocializmus építésének szakaszában, melyben ma élünk, az élet a gyorsan fejlődő technika ezt parancsolóan követeli meg tőlünk. Látnunk kell azt is, hogy a stabil törzs szocialista brigádok mellett újjak tízei-százai léptek a mozgalom útjára. Vállalatunknál 1959-ben csak 3 brigád 42 taggal versenyzett e címért, ma 415 brigád közel 4300 taggal vesz részt a versenymozgalomban. Ahhoz, hogy a nagyobb kollektívák versenyre szélesedjen (üzem, vállalat), tartalmában gazdagodjon, elsősorban a szocialista brigádok tevékenységében kell minőségi változást elérni. A mozgalom tömegmozgalmává való válása szükség szerűen felveti a kérdést. Különösen fontosnak tartanánk, hogy a brigádok a tanulni, élni jelszó vonatkozásában a rendszeres önértékelést megvalósítsák.

A szakszervezeti szervezetnek is a nevelés irányában tett vállalások feltételeinek megteremtésében kell elsősorban segítséget nyújtani és azok teljesítését elősegíteni. Világosan látnunk, tudnunk, értenünk kell, hogy a munka mellett a forradalmi elméletet is el kell sajátítani annak, aki „szoc-

cialista módon élni, dolgozni, tanulni” jelszót magáévá teszi azért, hogy a társadalmi kérdésekben is tisztán látó, az igaz ügyért harcoló szocialista emberré formálódjon.

A műszaki, gazdasági vezetésnek is alapvető feladata a mozgalom segítése, patronálása. Feladatunk segíteni a mozgalom hármass jelszavának megvalósulását a brigádokban. Van is sok jó példa e téren. Mégis hol kellene jobban segíteni? Növelni kellene és lehetne a brigádvezetők tekintélyét és jogkörét, pl.: telepítéskor kérését figyelembe venni, szabadságadásakor, jutalmazásoknál, bérkérdéseknél, kitüntetéseknel a brigádvezető véleményét kikérni. Brigádvezetőt megismertetni munkahelye további perspektívájával, segíteni a brigád politikai, szakmai nevelését.

E cikk keretében csak néhány, tényleg legfontosabb feladatot igyekeztem kiemelni. Javasoljuk, hogy a szocialista brigádok egy brigádvezetővel ismerjék meg a BDSZ és SZOT által szervezett tanácskozások beszámolóit, érdekesebb hasznos hozzászólásokat és a fentiekben túl próbálják saját feladataikat meghatározni.

Ráczy Gyula
váll. SZB titkár

Látogatás az Egyesült Izzóban

86 országba szállítják a fényt

Az elmúlt hetekben az Izzó Pártbizottságának meghívására vállalatunk pártaktiváinak csoportja látogatott a világszerte ismert TUNGSRAM-égyárba.

A gyár 73 éves múltja tekintetében. Egyike volt azoknak az ipari intézményeknek, amelyek már a felszabadulás előtt is hirdették a magyar munkások, műszakiak alkotómunkáját. Elég itt utalni a wolframszálás izzólámpa és a gáztöltésű kriptonégyár kifejlesztésére.

A II. világháború szinte felmérhetetlen kárt okozott a gyárnak. A fasiszták elhurcolták gépeiket, rommá váltak épületeik. Csak fokozta a nehézséget, hogy a gyárat a tőkés konkurrenciára igye-

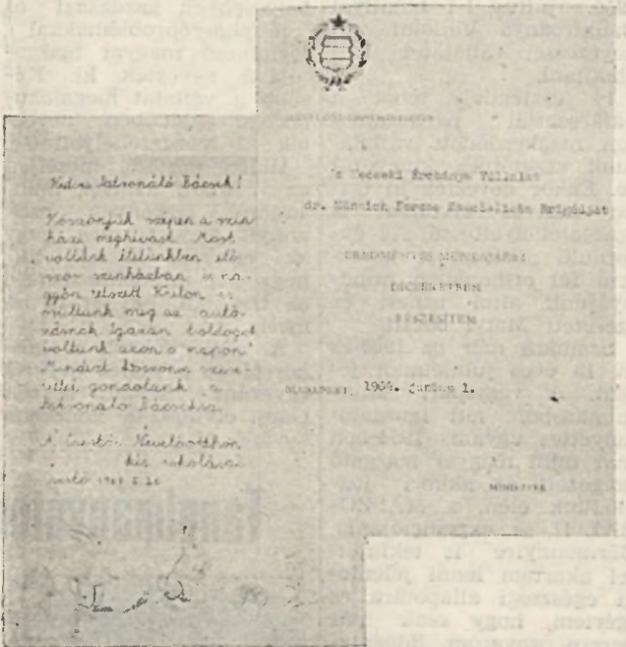
Dolgozóink egy csoportja az Izzó neoncső részlegében.

kezett kiszorítani a világpiacról. Emberfeletti volt az erőfeszítés, amellyel a gyár dolgozói, vezetői nekiláttak az ujjáépítésnek és az összeforrott kollektíva olyan eredményt ért el, amelyre jelszót elég nehéz találni. Önmagukért beszélnek a tények. A korábbi termékek mellett ma is világszínvonalat je-

A miniszteri dicséret és ami mögötte van

Emberségből jelesre vizsgáltak

Egy „fiatal” szocialista brigádtagot látogattunk meg, amely fennállásának másfél éve alatt sok nagyszerű vállalatot tett és vállaltat nagyon sokszor túlteljesítette, így elnyerte a Szocialista munka üzeme és a Kiváló üzemrész kitüntető címet.

Az Ércdúsító Üzem Dr. Münnich Ferenc szoc. brigádjára 1968. január 1-én alakult, több foglalkozási ág összekapcsolásával: a szarítóból 10 fő, a csomagolóból 7 fő, a sóoldóból 1 fő, a lakatosok közül 5 fő és 1 fő adminisztrátor — összesen 24 fő a brigád létszáma.

A brigád alakulása óta változatlan összetételű. A természetes kiöregedésen kívül lemorzsolódás nem történt. Ezt a nagylétszámú brigádot, a többféle munkatevékenységet hangoztatja össze Bajor Ferenc brigádvezető, aki nagyon sokat tesz a kollektíva összekapcsolása érdekében.

A brigád naplójában — a kiemelkedő munkateljesítmények, szakmai-politikai képzés szép eredményei mellett — önkéntelenül a társadalmi munka

és a vállaláson felüli teljesítmények ragadják meg a lapozgató figyelmét. A brigád — alakulása óta — patronálja a csertői gyermekotthont. 1968-ban 150 óra társadalmi munkát vállalt és 322 órát teljesített, 1969. évben 300 óra társadalmi munkavállalást tettek, amiből már az I. negyedéven 112 órát teljesítettek.

Ezek a számok önmagukban is beszélnek, de, hogy hű képet kapjunk a brigád munkájáról, nézzük meg mit jelent mind-az a gyermekotthon számára.

A csertői gyermekotthonban látott fal- és álló virágtartók, bordásfalak, mérleg-hinták, a bábszínház és rengeteg kisebb játék a brigád lelkes munkájának hirdetője. A meglévő játékok állandó

javitása is a szorgos kezek munkáját dicséri.

Mezei Istvánné igazgatónő elmondta, hogy szinte hagyomány már a május 1-i felvonulás, amikor együtt vonulnak fel a brigádtagok és az otthon kis lakói. A felvonulás után állatkerti sétára, gyermekek fagyival, hűsivel való megvendégelése a program, melyben a brigádtagok családtagjai is részt vesznek.

Közös gyermeknapot is rendeztek Csertőn, ahol a kicsinyek műsorral köszöntötték a vendégeket, majd hangulatos versenyt játszottak. A felvonulás után állatkerti sétára, gyermekek fagyival, hűsivel való megvendégelése a program, melyben a brigádtagok családtagjai is részt vesznek. Közös gyermeknapot is rendeztek Csertőn, ahol a kicsinyek műsorral köszöntötték a vendégeket, majd hangulatos versenyt játszottak. A felvonulás után állatkerti sétára, gyermekek fagyival, hűsivel való megvendégelése a program, melyben a brigádtagok családtagjai is részt vesznek.

Az otthon iskoláskorú nevelteinek első színházi előadása is a brigádnak köszönhető, pedig ez a színházlátogatás nem is ment problémamentesen. Csertő 38 km-re van Pécs-től, nagyon rossz a vonatközlekedés, egy autóbussz igénybevétele pedig 2000 Ft-ba került volna. Mivel csertői anyagi fedezet nem áll rendelkezésre, így a brigádtagok saját kocsiikkal hozták be a gyerekeket és kísérőiket a színházba, a „Muzsikus Péter kalandjai” c. zenés mesejáték előadására. Természetesen utána haza is szállították őket. Az előadásra a brigádtagok is elhozták gyermekeiket, így ez nagyon jó alkalom volt a korábbi barátság elmélyítésére.

Sorolhatnánk még tovább a brigád — gyermek iránt megnyilvánuló — szeretetének számtalan bizonyítékát. Ennek az áldozatkész munkának magasfokú erkölcsi elismerését jelenti a Művelődésügyi Miniszter dicséret oklevele, amit az 1969. évi pedagógusnapon adtak át a brigádnak. Mezei Istvánné igazgatónő és az otthon dolgozói meleg szeretettel beszélnek a brigádról, azt kívánják, hogy bár minden nevelőotthonnak ilyen lelkes patronálója lenne.

A „Dr. Münnich Ferenc” szocialista brigád nagyon szép feladatot vállalt magára. Megértették a szülőktől elhagyott gyermekek szeretetvágyát, tőlük telhetően igyekeztek örömet szerezni és pótolni azt, amit az „igazi” szülők elmulasztottak. A brigádtagok fáradságának legkedvesebb jutalma a gyermekek kacagása, ragaszkodása és öröme egy-egy új játék láttán.

A tapasztaltak további átadását és ezek értékelését bizonyára elősegíti majd, ha budapesti vendéglátóink is meglátogatnak bennünket. Addig is köszönjük szíves vendéglátásukat, a viszontlátásra!

Toth Béla

Horváth Jánosné

Új rovatunk:

Folyóirat-szemle

Ezzel a rövid ismertetéssel a következő számainkban is rendszeresen jelentkezünk. Célunk az, hogy a párt folyóiratait, azokban megjelent fontosabb cikkeket ismertessük a párttagokkal.

PARTÉLET

Dr. Molnár Béla „Korunk internacionalizmusa” című cikkében bizonyítja, hogy ma is az internacionalizmus egyik legfontosabb fegyverünk az imperializmus elleni harcban, mivel a „tőke is nemzetközi erő, nemzetközivé tette a kizsákmányolást, s így szükségszerűen nemzetközi jelleggel született meg az ellene küzdő proletariátus, osztálymozgalma is!

Az utóbbi időben meg-növekedett az érdeklődés a szociológia iránt. Balogh József írása ismereti ennek az új tudományról lényegét, módszereit és alkalmazási lehetőségeit viszonyaink között.

A propagandisták munkáját segítő írások közül kiemelnénk a kínai helyzet és a Mao csoport jelenlegi politikája c. írást.

A Finn KP XV. kongresszusának méltatásában megismerkedhetünk testvérpártunk problémáival. Ilyenek a kormányban való részvétel (3 miniszterük van) a párt egységét veszélyeztető személyi ellentétek.

Az új Német Kommunista Párt I. kongresszusáról és programnyilatkozatáról is találunk a májusi számban ismertetőt.

Minden pártcsoporthoz, ha teheti, olvassa el Balogh Mária cikkét: Legkisebb egység a pártcsoporthoz, nagyon tanulságos írás és sok segítséget meríthetnek belőle közvetlen munkájukhoz.

Hasonlóan tanulságos írás azok számára, akik minősítést készítenek vállalatunknál: Dr. Merényi: Növekvő politikai felelősséggel. Nagyon fontos, hogy ne csak elolvassák, hanem le is szűrik a cikk tanulságait. Minden párttagot érdekelhet a tagdíj-fizetés rendjéről és kiszámítási módjáról szóló írás.

NEMZETKÖZI SZEMLE

M. A. Szuszlov cikke a II. Internacionálé tevékenységét értékeli, alapításának 50. évfordulója alkalmából. Vo Nhan Tri írása a VDK háború alatti gazdasági munkájáról tájékoztat. Az el nem kötelezettség politikájának néhány kérdéséről című tanulmányunk is beillő írás e politika haladó és kevésbé haladó oldalait ismerteti. Különösen kitérve az arab világ, India és Pakisztán problémáira. A leggazdagabb tőkés ország, az USA munkásosztályának életéről, jövedelméről, összetételének változásáról olvashatunk komoly tanulmányt Melnyikov tollából. Igen tanulságos írás.

Aktuális diplomáciai események ismertetése, könyvismertetés és külföldi folyóiratok érdekesebb cikkeinek tartalomjegyzék-szerű ismertetése teszi érdekessé a Nemzetközi Szemle májusi havi számát.

Másfél évtized harcos munkájáról

Beszélgetés a vállalat egyik legrégebbi dolgozójával

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa határozatot hozott, miszerint 1955. július 1-i hatállyal Bauxitbánya Vállalat elnevezéssel vállalatot kell alakítani.

14 esztendeje, tehát a határozattal párhuzamosan megkezdődött vállalatunk vezetőinek kinevezése. Ekkor nevezték ki Gácsi Mátyás elvtársat is igazgatóhelyettesé. Az évforduló alkalmából kerestem fel otthonában mindnyájunk által ismert és szeretett Matyi bácsit.

Számára már az 1969-es év 15 éves jubileumot jelent. A vegyipari szakmunkásból lett igazgatóhelyettes ugyanis 1954-ben már mint magyar igazgató dolgozott az akkori jogelődünk élén, a MASZOBÁL II. sz. expedíciójánál. Bármennyire is tekintettel akartam lenni jelenlegi egészségi állapotára és ígértem, hogy csak pár percre zavarom, látogatásom hosszúra sikerült. Képtelen voltam megszakítani azokat a mondatokat, amellyel életútját — egész napjainkig — oly nagy szakmai és ügyirányi szeretettel ecsetelte. Mint mondotta a vegyiparral, helyesebben a nehézevegyiparral 33 éves korában jegyezte el magát. 1939-től 1946-ig a Magyar Petróleumipar Kén utcai telepén dolgozott, mint csoportvezető, majd a felszabadulás után mint művezető.

Gácsi elvtárs már 1943-ban bekapcsolódott az illegális mozgalomba, így nem csoda, hogy a felszabadulás után egyre magasabb és felelősségteljesebb beosztásokban dolgozott, mindig ott, hol a népgazdasági érdekek megkívánták.

Ha munkahelyeit és beosztásait tekintjük az Iparügyi Minisztérium Könyvüipari Igazgatóság munkáügyese, az Ásványolaj-feldolgozóipari Tröszt személyzeti vezetője, a Földtani Főigazgatóság személyzeti vezetője, beosztásai mind az előbb említett tény támogatják alá, azt, hogy a közben „Vörös Akadémiát” — valódi nevén Gazdasági és Műszaki Akadémia — végzett kommunistát a párt és a kormány mindig felelősségteljes beosztásba irányította. Nem volt véletlen tehát az a határozat sem, amikor a felső vezetés úgy döntött, hogy Gácsi elvtársat a Kővágó-

szőlős és környékén folyó uránérc kutatási munkálatok igazgatóhelyettesévé helyesebben gazdasági és munkaerőproblémákkal foglalkozó magyar igazgatójává nevezték ki. Később a vállalat megalakulásával egyidőben nevezték ki igazgatóhelyettesé.

Hiába kértem, meséljen az 57 utáni időkről, munkájáról, szerényen csak annyit jegyzett meg, hogy az annyira közeli idő, hogy azt mindenki ismeri az Uránnál, aki őt is ismeri.

A régi időkről, a hőskorról és a nehéz évekről egyaránt sokat beszélt Gácsi elvtárs, de gondosan

vigyázott, hogy saját érdemei még véletlenül sem domborodjanak ki. Mint mondotta, úgy az eredmények, mint az adódó nehézségek leküzdése az egyre összeforrottabb kollektíva eredménye.

Eljövetelemkor jó egészséget kívántam az urán egyik legrégebbi dolgozójának, az igaz, becsületes kommunistának, és annak a reménynek adtam kifejezést, hogy egy esztendő múlva az ünnepségekkor — betegségéből teljesen felgyógyulva — köszönthetjük vállalatunk megbecsült veteránjai között.

Bodnár László

Tanulmányúton Szlovéniában

Tájkép a Karavankák hegységéből.

1969. V. 25-29. között vállalatunk 6 geológusa, a Kutató-Mélyfúró Üzem dolgozó, jugoszláviai tanulmányúton vettek részt abból az alkalomból, hogy a Szlovén Földtani Társaság megrendezte a Karavankák földtanával foglalkozó II. Nemzetközi Szimpóziumot. Itt bemutatták legújabb kutatási eredményeiket és az újonnan elkészült földtani térképeket. A nemzetközi jellegű találkozón a szocialista országok közül Csehszlovákia és hazánk képviseltette magát, magyar részről vállalatunk geológói, nevezetesen dr. Majoros György, Kassai Miklós, Kaszás Ferenc, Ság László, Szabó Imre, Várszegi Károly és a Magyar Állami Földtani Intézet három munkatársa által. Egyébként kb. 150 fő vett részt a kongresszuson, többek között Ausz-

ria, Hollandia, Olaszország, Svájc, NSZK stb. küldöttei.

A kongresszus után geológusaink két gépkocsival bejárták Szlovénia legszebb és földtanilag is igen érdekes tájait, az Alpok keleti nyúlványait. A tanulmányút során megismerték a lelőhelyünkhöz hasonló földtani képződményeket a Ziri környéki uránlelőhelyeken. A zág-rábi és a hjubljanai egyetem Földtani Intézetében tanulmányozták a jugoszláv földtani kutatás legújabb eredményeit, többek között a légifelvételek geológiai felhasználási lehetőségeit. Megismertették a hazánkkal szomszédos területek, a Papuk, Ivansica, Medvednica hegységek földtani felépítését és szerkezetét. Mindezek ismerete nagy segítséget jelent a hazai kutatás számára. A tanulmányút során igen sok köztömetint gyűjtöttek be, amelyből a Szabó József szoc. brigád — amelynek 3 tagja vett részt a kiránduláson —, kiállítását tervez készíteni.

A MÉV életében első alkalommal fordult elő, hogy geológusok ilyen számban vettek részt jelentős nemzetközi összejövetelen. Az úthoz vállalatunk jelentősen hozzájárult, de a költségek egy részét a tanulmányúton résztvevők vállalták és saját gépkocsijaikon járták be ezt a kb. 1500 km hosszú utat.

K. L.

Politikai jegyzetek

Moszkvára figyelt a világ

Körültkintő előkészítő munka után, 1969. június 5-én megkezdődött a 75 kommunista és munkáspárt tanácskozása. Mint ismeretes, két napirendi pontot fogadtak el a tanácskozás első napján.

1. Az imperializmus elleni harc feladatai a jelenlegi szakaszban és a kommunista és munkáspártok, az összes antiimperialista erők akcióegysége.

2. Lenin születésének 100. évfordulójával kapcsolatban kiadandó dokumentum.

Nem titok, hogy vannak elvi és gyakorlati kérdések is, melyeket nem egyformán válaszolnak meg az egyes testvérpártok, s bár lényegesen kisebb mértékben, de érvényes ez néhány szocialista ország kommunista pártjára is.

Az imperializmus halálra van ítélve, de erejét nem lehet úgy lebecsülni, hogy ne vezéreljen valamennyi marxista-leninista pártot egy olyan törekvés, mely révén a nagyobb részt képviselő közös vonások dominálnak a jelentéktelenebb részt képviselő különbözőségekkel szemben. Ilyen egységnek léteznie kell az imperializmus elleni hatásos harcokhoz. Ez az egység valamennyi kommunista és munkáspárt alapvető érdeke — e tétel majdnem minden hozzászólásból nyomatékkal csendült ki.

Jóllehet a tanácskozásról kiadandó dokumentum nem tartalmazza a tanácskozásról távolmaradó pártok bírálatát, magán a tanácskozáson nem lehetett elhallgatni, hogy a Kínai Kommunista Párt vezetőinek és néhány követőjének ténykedése az imperialisták malmára hajtja a vizet, s mit sem változtat a tényeken, hogy álszent módon ők illetik ugyanezzel a váddal a tiszta marxizmus-leninizmust képviselő pártokat.

Amióta a Kínai Kommunista Párt vezetősége szakadár álmárkista útra tévelygett, s erre kényszeríti népét is, azóta az imperializmus megerősítette egyébként visszavonuló arcvonalait. Ezt bizonyítja Brazília, Ghana, Indonézia korábbi haladó kormányainak megbuktatása. Szerencsére a kommunista és munkáspártok túlnyomó többsége idejében felismerte a veszélyt, s csakis így vált lehetségessé, hogy Vietnámban, Egyiptomban és a szövetes arab államokban, valamint Csehszlovákiában megálljt lehetett parancsolni az imperializmusnak.

Az egység fontosságát hangsúlyozó felszólalások között szerepeltek olyanok is, melyek elvi kérdésekkel foglalkoztak, nagyobb súllyal. Kétségtelen, hogy a pártok egyenlősége, önállósága, a technikai forradalom hatásai a társadalmi folyamatokra — olyan kérdések, melyeknek marxista-leninista megválaszolását napjaink

gyakorlata tette és teszi szükségessé. Nyilvánvaló, hogy e másodrangú, de létező problémakörben nem találhattak még olyan egységes választ, amely egyaránt megfelel egy hatalmas gyakorlati, egy illegálisban levő; egy technikailag fejlett országban működő, vagy egy félig még rabszolgatartó társadalomban ténykedő kommunista pártnak is. Marx, de Lenin sem adhatott választ egyes olyan kérdésekre, amelyek napjainkban kerültek felszínre. Az azonban biztos, hogy széthúzó viták e fajta kérdésekben csak gátolhatnák az imperializmus elleni összefogást, holott az imperializmus jelenleg még nem lebecsülendő s nem válogatos a haladás és népellenes harcában felhasználható eszközökben sem.

A felszólalásokból kiténtek azok a sajátos és nehéz viszonyok, amelyek között az egyes kommunista pártok harcaikat folytatják. Mindenfajta széthúzás e harcokat gyengíti. Az egység azonban bizonyos vezetést követel, mivel automatikus, spontán egység nem létezik tartósan. Ha ez igaz — és igaznak kell elfogadni — akkor nem sok megfontolás kell annak belátásához, hogy a vezetésben a nagyobb tapasztalatokkal rendelkező pártoknak a felelősségteljesebb feladatokat kell ellátni, de ez nem jelenthet egyetlen párt részére sem jogalapot a hegemonikus törekvésekre. Ilyen törekvései azonban jelenleg kizárólag a Kínai Kommunista Pártnak vannak. Ennek hangsúlyozása helyett egyes hozzászólók mintha azt kívánták volna elvitatni, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártjának tapasztalatai sem lehetnek abszolútak. Jóllehet e tételnek elvont filozófiai értelemben vannak igaz elemei, de a mindenkori gyakorlatban nem vezethet sikerre, s erre nem is egy példát találhatunk történelmében. A Román Kommunista Párt pl. éppen annyira köszönheti erejét a Szovjetunió Kommunista Pártjának, mint a Magyar Szocialista Munkáspárt. De ugyanígy köszönhetik a kommunista pártok egymásnak erejüket, ha egységben támogatják egymást. A tanácskozás sikerét jelenti az is, hogy a burzsoá nacionalista beütésektől terhes nézetek felett az önzetlen internacionalista szemlélet diadalmasodott, mely az imperializmus elleni akcióegység nélkülözhetetlen feltétele. Ez volt a cél. Ezt kellett elérni, melyre körunkban, a megélénkülő haladó (munkás, paraszt, diák, nemzeti felszabadítási, antiimperialista) tömegmozgalmak korában objektív alap van.

Selmeczi Béláné

Miért?!

Miért ébred újra a zord fasiszta horda
Miért emlékeztet a gyászos, fájó múltra
Vietnámban, hol tüzek gyászos fénye gyúl
Ártatlan lelkek száza a porba hull.

Miért türitek emberek, miért?
Hogy ártatlanul hulljon el a nép
Vezéreljen bennünket egységes gondolat
Üzzük a romboló, vérszívó vandálokat.

Igy könnyen jut jacht, gumiút és villa
Ne mások révén gazdagodj, Amerika!
Mutasd meg békés oldaladat,
Es úgy építs gumi-utakat.

Németh Tibor
s. v.ájár

Tanítsuk meg az embereket szocialista módon élni, dolgozni és gondolkodni! (MSZMP VIII. kongresszusa)

Hűség az üzemhez

A szocialista brigád emberformáló szerepéről

A Szolgáltató Üzem világhírű részlegénél meglátogattuk Pucher József villanyszerelőt, aki érdeklődésünkre (kissé nehezen belemelegedve, de rátért) 15 év munkájára, egyszerű boldogulására.

— 1954-ben — mint legényember — kerültem a Szolgáltató Üzemhez, villanyszerelőként. Munkám mellett az üzem szervezésében indult hegészto tanfolyamot sikeresen elvégeztem. Szakmai tudásom gyarapítása érdekében a nagyfeszültségű belsővezetési vizsgákat is lettem. 1955-ben megnősültem, 1957-ben az üzem munkám elismeréseként egy egyszobás lakáshoz juttattam. Azonban két év múlva már ez a lakás szűknek bizonyult, s nagy volt az örömmünk, amikor két gyermekem születése után a Hajnóczy utcában kétszobás összkomfortos lakást kaptunk. Munkámat mindenkor a legjobb tudásom szerint igyekeztem elvégezni, de az elismerés sem maradt el. Megkaptam a Kiváló dolgozó oklevelet és több ízben üzemvezetői dícséretben is részesültem.

Művezetője, Erb László így beszélt Pucher elvtársról: Munkája mellett sok hasznos társadalmi munkát végez. Eredményesen tevékenykedik, mint szakszervezeti bizalmi és társadalmi rendész feladatának is maradéktalanul eleget tesz. Nagy segítséget nyújt a balesetek megelőzésében, mint munkavédelmi ór. Aktív tagja a Ságvári Endre szocialista brigádnak. Önzetlenül, munkatársait segítve, egymás sorsáért felelősséget érezve, alakítja a szocialista társadalom kis közösségét. Igazolódott a brigádon belül is, hogy az embert a körülmények alakítják, formálják. A brigád legfőbb méltóbb vonása éppen abban van, hogy keretei között megvalósul az emberi, a baráti együttműködés, a szolidaritás és a kölcsönös segítség.

Sokat beszélgetnek az üzemi demokráciáról. Helyeslik, ha a dolgozók és a vezetők véleményét nyilvánítanak, érvelnek, meg akarják győzni egymást. Sokan félnek a vitától, mert ellentétet és személyeskedést vélnek mögötte. Ez hibás felfogás, mert nem a vita okozza az ellentétet, hanem a dolgokban rejlő ellentét eredményezi a vitát. Ha nem táruk fel az ellentmondásokat, azok nem kerülnek felszínre, de nem is oldódnak meg. Vagyis, ha valamiről hallgatunk, az még nem jelenti azt, hogy a valóságban ott nincs ellentmondás.

Az üzemi demokrácia mint a munkások, mint a vezetők vitakészségét fejleszteti, ébren tartja és ezzel a fejlődés forrásává válik. Ennek feltétele az, hogy a vezetők az ösztönöségért ne megtorlással fizessenek, ne féltsék tekintélyüket nyílt, bátor szótól, magatartástól. Egyet-

len vezető tekintélyét sem rontotta le, ha beosztottai őszintén, nyíltan megnyilvánultak előtte. Az őszinteségnek, a bátorságnak nem csupán a beosztottak erényének kell lennie, hanem a vezetőknek is. A vezetőknek is legyen bátorságuk nyíltan, őszintén beszélni a munkásokkal a népszerűtlen intézkedésekről vagy az emberek eredményes vagy téves lépéseiről, hibás munkájáról. Úgy gondoljuk, hogy az ilyen beszélgetések tanulságosak és csak javára válnak a kollektívának.

Hogyan folytatta Pucher elvtárs?

— Szerettem ezt a kollektívát, amelyben dolgozom, s úgy érzem, hogy amit üzemünkötől, mint anyagiakban, mint egyéb téren kaptam — azt szeretném az üzem iránt érzett hűségemmel és munkámmal bizonyítani.

A jövőről beszélve Pucher elvtárs elmondta:

Reflektortényben a fény szolgáltatói

Akik nélkül nincs termelés

Az I-es bányászati lámpakamrában dolgozik a Zetkin Klára szocialista brigád 10 fővel, 8 nő és 2 férfi. Jóleső érzés tölti el az embert, ha bemegy a lámpakamrába. Rend és tisztaság minden helyiségben, az ablakokban virágok, a kamrairodában ugyancsak virágok között egy kis akvárium, melyben díszhalak úszkálnak.

Csapó Dezső elvtárs, a brigád vezetője elmondja, hogy nagyon hosszú utat kellett a brigádnak megtenni addig, amíg a brigád eljutott odáig, hogy kiérdemelte a megtisztelő Szocialista brigád címet. És erre a megtisztelő címre — véleménye szerint — érdemesek is, mert derekasan végzik nagy figyelmet igénylő munkájukat. Többgyermekes családanyák, akik a gazdasági munkájuk, a feleségeknek „kiszabott” második műszak és nem utolsó sorban a gyermeknevelési gondok mellett még arra is jut idejük, hogy közös rendezvényeket szervezzenek, brigádgüléseiket családi-as jellegű összejövetelek formájában bonyolítsák le. Ezeket kívül közös mozi, színház és tárlatlátogatásra is jut idejük.

A brigád minden egyes tagja azon van, hogy a munkakörülményeket is kulturáltabbá tegyék. A régi, korszerűtlen kapcsolóhelyiséget társadalmi munkában átépítették, a főtőlállványokat korszerűsítették, mely nagyban megkönnyíti munkájukat.

A szabad szombatok lehetőségeit kihasználva kirándulásokat, családi összejöveteleket szerveznek, melynek költségeit a brigádpénztárból fedezik.

Ilyen összejövetél alkalmával látogattam meg a Zetkin Klára szocialista brigádot, amikor teljes létszámmal, családtagokkal együtt vett részt közös ki-

csak olyan célokat tűzök magam elé, amit szívós munkával, szerény életmóddal meg is tudok valósítani. Pl. szeretném, ha Ilonka kislányom és József fiam jó bizonyítvánnyal lepnének meg. (Reméljük, ez azóta teljesült.) Régi vágyam feleségemmel együtt eljutni az NDK tengerpartjára, üdülésre. A megszerzett képesítésekkel a munkámat szeretném kamatoztatni.

Meggyőződésünk, hogy Pucher elvtárs céljaiban, törekvéseiben, eredményeiben a szocialista brigádmozgalom társadalomformáló hatása, ereje jut kifejezésre. A brigádon belül befolyásolja a közhangulatot és a közvéleményt. Elmondhatjuk, hogy a Ságvári Endre szocialista brigád összekovácsolódott, egységes, mert a szocializmus építésében egybeesnek a társadalmi és az egyéni célok és érdekek.

Szuhanyik Lajos

rándulásán. Fehér asztal mellett kellemesen töltötték a délutánt, amit nagyon hangulatossá tett a szalonnasütés, melyet a brigád fiatalabb tagjai élveztek és hosszú időre nagyon kedves emlék marad számukra.

Elmondja még Csapó elvtárs, azon van, hogy a gazdasági munkáját maradéktalanul elvégezze, melyhez minden segítséget megkapnak az üzem és üzemegység, valamint művezetőstől. Ennek köszönhető az, hogy a bányászati üzem részéről a lámpák tekintetében kifogás nem merült fel.

További munkájukhoz sok sikert kívánok.

Kutfey György

Kövessük őket? Ne kövessük?

Döntsék el Önök

Egy fiatal szocialista brigádot kívánunk bemutatni olvasóinknak, melynek tagjai mindössze két éve vesznek részt a szocialista brigádmozgalomban, de szilárd léptekkel haladnak azon az úton, melynek végső célja a szocialista ember kinevelése. A brigád neve Március 21, létszáma 34 fő, üzeme: Szolgáltató Üzem, tagjai: kompresszorkezelők, szivattyúszerezők, szivattyúkezelők, nők és férfiak. Egyszóval azok az emberek, akik csak akkor vannak reflektortényben — egy-egy villanásra — ha területükön üzemzavar adódik, melyek következményei súlyosak lehetnek egész vállalatunk termelésére nézve.

Nézünk csak: április hónap egyik napján (már ök nem is emlékeznek pontosan, hogy mikor) megállt a tótvári ventilátor.

Sorozatunkon belül egy rendkívül eredményes részleg bemutatását választottam ki, a bányászati részlegét. A megkezdett pontos tájékoztatás érdekében a legilletékes emberhez fordultam, Kantás Józsefhez, a bányászati vezetőjéhez. Kérdéseimre szívesen és orommel válaszolt.

A részleg eddig három alkalommal érte el a szocialista részleg címet, tizen negyedik alkalommal küzdenek a kitüntető címért. 1968-ban 6 brigád éves szinten 110 % telet teljesítette tervét s így a szocialista brigádmozgalomban vállalt kötelezettségnek eleget tettek. A részleg dolgozóinak komoly anyagi és erkölcsi elismerésben részesültek: 1968-ban 15 fő, 1969-ben 7 fő kapta meg a Kiváló dolgozó kitüntetést, Kantás József — aki 1963. január 2. óta a részleg vezetője — idén kapta meg kiváló munkája elismeréseképpen a Munka Erdemrend bronz fokozatát.

Arra a kérdésemre, hogy mit tekintenek fő feladatnak a részleg dolgozói, Kantás elvtárs a következőket mondotta el: 1968-tól kezdve főfeladat a termelési növekedés mellett a gazdaságos munkavégzés (fűrési költségek csökkentése — 2 gép 2 fő rendszerű telepítése). Alandoan figyelemmel kísérjük és elemezzük az anyagi felhasználást.

Egyébként itt kell megjegyezni, hogy a főfeladat mellett komoly súlyt fektetnek a furástechnológiai előírások betartására, rükkoronák és teljesszelvényű fűrészek kihasználtsági fokának javításával. Ime egy-két adat annak jellemzésére, hogy mennyire eredményes, kiváló munkát is végeznek a részleg dolgozói.

Fűrési önköltség alakulása 1969. I. negyedévben:

A II. Üzem bányafűrési részlege

Akikre nemcsak üzemünk, vállalatunk kollektívája is büszke

A tervezett fűrési önköltség terén 13,6 százalékos megtakarítást értek el (m/Ft költségtervezés viszonyítva); fajtágos anyagfelhasználás terén hónaprol-honapra megtakarítást értek el. Két újítást is bevezettek nemrégiben: az egyik újítás bevezetése a perforatorfűrészek terén teljesítménynövekedést és fűrési önköltségsökkenést eredményezett, a másik újítást pedig a csavaros differencial eltolású fűrőgépek helyettesítésére állították be, ami által lenyegesen csökkenthető volt (m-költségük és teljesítmény területén az elektrohidraulikus eltolású fűrőgépek teljesítményét tudták elérni. Ebből kifolyólag 1969. II. félévben komoly önköltség megtakarítást várnak.

A továbbiakban Kantás elvtárs elmondta, hogy a részleg jelszava: Szocialista módon élni, dolgozni, tanulni. A szocialista módon dolgozni kérdést kimerítettük — legalábbis úgy érzem — a részleg eredményeinek bemutatásával. A másik jelszó, a szocialista módon élni. Vajon hogyan és miben nyilvánul meg a részleg viszonylatában? Kantás elvtárs elmondta ezzel kapcsolatban, hogy részlegük szocialista együttműködési szerződést kötött a III-as üzemi bányafűrési részleggel, s ennek értelmében kölcsönös tapasztalatsere látogatások, termelésben egymás tájékoztatása, közös kirándulások, szocialista brigádülések megtartása szerepel.

Vannak-e tervek, elképzelések az elkövetkezendő időszakokra? — kérdeztem Kantás elvtárstól.

— Egyelőre csak annyit tudok elmondani, hogy júliusban Abaligetire kirándulást tervezünk — a III-as üzemi fűrési részleggel közösen — mely sporteseményrel egybekö-

tött lesz. Ezen kívül munkavédelmi vetélkedő megrendezését tervezük ugyanakkor a III-as üzemmel közösen, amely vetélkedő szakmai jellegű lesz. Társadalmi munka terén a részleg nagyon aktív, nagyon sokan tevékenykednek a politikai és társadalmi szervekkel. Továbbképzés és utánpótlás biztosítása érdekében jelen pillanatban 6 fő furomesteri tanfolyamra jár.

Térjünk vissza talán egy-két újabb adat erejéig a teljesítményekhez. Jelenlét-e változást a részleg munkájában a csökkentett munkanél bevezetése?

— A csökkentett munkanél bevezetésével a munkaidő meghosszabbodásával a vár 9,1 százalékos teljesítménynövekedés helyett 17 százalékos teljesítménynövekedést értünk el, május hónapban pedig 20 százalékos növekedést. Részlegszinten májusban 10,69 (m/műszakteljesítményt értünk el — választotta Kantás elvtárs.

Befejezésül még egy adat a részleg teljesítményéről: I. negyedév szakmányaos tervét 110,7 százalékra teljesítette, fűrési (m) terv 123,8 %, (m/műszakterv) 127,7 %.

A részleg eme teljesítményei 1968-hoz viszonyítva 118,4 %-os fejlődésnek felel meg!

Ezek után mit mondhatunk el a részlegről? Talán annyit: remélem és hiszem, hogy még hallani fogunk ennek a részlegnek kiemelkedő teljesítményeiről, vállalatáról a munkában és becsületes helytállásokról a magánéletben.

Tóth Mária
II. Bányászati

Érdeklődtünk a brigád vezetőjétől, Bandel Lajos elvtárstól a brigád és évi terveiről, elképzeléseiről, a brigád életéről.

Meglepő és érdekes válaszokat kapunk. Mint elmondja Bandel elvtárs, az év elején lezajlott brigádértekezletnek eléggé zajosak voltak, mert a brigádpénztárba befolyt összeg ésszerű felhasználását tárgyalta meg a brigád. (Ehhez tudunk kell, hogy megalakulásuk óta működik a brigádpénztár.)

Az elmúlt évben közös kirándulásokon, összejöveteleken költötték el a pénzt. Mi lenne, ha az idén külföldi üdülésre küldnék a brigád tagjait. Igen ám, de oda sok pénz kell. A brigád megtalálta a megoldást. Újítunk — mondták, haszon az üzemnek, haszon a brigádnak. Kimondták: minden olyan újítás és ésszerűsítés, mely 2000,— Ft alatti összeget „fizet”, a brigádpénztárba kerül. A határozatot tett követte. Öt újítást adott be a brigád. A jutalomként kapott pénzeszeg-

sintén a brigád pénztárába került.

Az eredmény egy nagyobb pénzeszeg, s 1969-ben a brigád tagjaiból 10 fő megy külföldre, illetve abból már 3 fő Moszkva, Lengyelország és Jugoszlávia utazáson vett részt. Elhatározták, megcsinálták. Miért? Mert a brigád minden tagja a közös érdeküket fölfele tudja helyezni az egyéni érdeknek, még a pénz „ördöge” sem tudta megingatni őket, hogy a kijelölt úton a szocialista emberré válás útján botladozva is, de lépjenek előre.

Fiatalligát újat akar, mindig újat, mint Bandel elvtárs kifejtette. Nem a megporosodott babérok akarnak nevet szerezni maguknak, hanem új, példamutató ötletekkel, igazán szocialista emberhez méltó közös cselekedettel akarják igazolni, hogy fiatal brigád is mutathat példát, habár a brigád átlagos életkora 40 év.

Kókai Ernő

Gondolatok a lakásgondokról, elosztásról

Mielőtt tollat fogtam, egész más szándékaim voltak. Ugyanis arra akartam választ kapni, hogy vajon a vállalatunktól távozó dolgozók, akik sajnos szép számmal akadnak (csak egy példát: 5 hónap alatt 1067 fő távozott és újfelveleles csak 953 fő) vajon hányan „viszik” magukkal a lakásukat?

Tudom, hogy a lakások viszonylag szolgálatiak, tehát a munkaviszony megszűnésével gyakorlatilag nem adják le, mert az esetben helyette másik lakást kellene biztosítani. Nagyon kíváncsi lettem volna konkrét adatokra, de sajnos ezt kideríteni őrési munkát jelentett volna — nem nekem, hanem azoknak az illetékeseknek, akikre a lakás- és létszámtervezés tartozik. Így erről le kellett mondanom.

Míg ezen adatok után kutattam, elég furcsa gondolataim támadtak. Tudom volt olyan időszak, amikor lakást ajánlottak fel a dolgozónak és az nem fogadta el, mondván nincs szándéka nőszülni és lakásért csak nem nőszül. És jött 6 hónap múlva az illetőnél egy „jóvátehető” pillanat, megköszönt, és akkor már ő könyörgött lakásért, de sajnos már későn.

A mai lakásgondokat ismerve münchauseni mesének tűnik, pedig így volt.

— Más.
Egyik üzem vezetői fogadóóráinak naplóját vettem a kezembe. Száz fogadóórára jelentkezett dolgozó közül 45-nek lakásproblémája volt.

— Új dolgozók voltak? Nem!

— Régi dolgozók? Az is volt közöttük.

— Hol laktak eddig? Nem lehet, hogy mindegyikük albérletben.

— Most házasodtak? Vizsgálva az adatokat, elenyésző volt ezek száma.

Nem vagyok hivatott arra, hogy a lakáselosztó bizottságok és csúcshatóság munkáját bíráljam, hisz az is bizonyos, hogy azok kapják a lakásokat, akik pillanatnyilag legjobban illetékesek rá. Különböző adminisztratív és elosztó bizottságok mindent megtesznek a jogosultság körülményeinek tisztázására.

De! És ez a „de”, amin csak úgy lehet segíteni, ha az igénylők lelkiismeretesebben átgondolják, valóban ők azok-e, akik legjobban rászorulnak, hogy lakásgondjukon a vállalat segítsen.
Ne értsen félre az az olvasó, aki miután megkapta az ingyen lakást pár hónap múlva boldog kocsi tulajdonos lett. De uram bocsá! Vajon nem lehetett volna egy szövetkezeti lakás építési költségeibe fektetni azt a pénzt, amit a MERKUR-nak befizetett?

— Vagy más!

Volt szerencsém olyan esettel is találkozni, hogy a szülőket vették a fiatalok magukhoz, majd megindult a harc a nagyobb lakásért! Jogosan, több személynek nagyobb lakás kell! Az is dicséretes, hogy a néha már munkaképtelen szülőkön segítenek. De! Vajon hol laktak a szülők, mi lett azzal a lakással vagy házzal?

Szerény véleményem: ne okozzon gondot a lakáselosztó bizottságnak az a házaspár, aki csupán azért, mert kicsinek találja a lakását, cseréire adja be az igényét, ugyanakkor tiszteztendő nagy gyerekek is lagnak, sőt két gyermekkel családok ugyanakkora lakásban.

Szokás azt is emlegetni, „ha nem kapok lakást, kénytelen leszek elmenni a vállalatotól, hiszen öt éves, becsületes munkámmal rászolgáltam arra.” Ismerek valakit, aki hét éve becsülettel dolgozik vállalatunknál, albérletben laknak gyermekükkel havi 600 Ft-ért.

Aztán nem éppen legkorrektebb eset az sem, ha megkapja az illető az évek óta óhajtott lakást, amit valóban kibőjtött és akkor jön rá, hogy egy másik munkahelyen most többet fizetnek. Tudom, senkit sem lehet munkavállalási szabadságában korlátozni. No, de éppen erről van szó. Itt jön a probléma. Az illető helyett valakit fel kell venni és az új felvételesnek nincs lakása, viszont gyermeke van, aki albérletben él. Mi történt? Egy lakásigénylővel több kérvény kerül a lakáselosztó bizottsághoz és kezdődik minden előlöl.

A lakáscserékre beadott kérvények sem mindig elég megalapozottak. Nem egy esetben előfordul, hogy ugyanannyi szobára cserélik fel a régi lakást, csupán azért, mert

újabb és modernebb. Megilleti őket? Hisz a gyermekek száma nem nőtt.

Mindenki tudja, hogy a lakásprobléma országos probléma, így nem kivétel alóla városunk, sőt kerületünk sem. Még nagyon sok lakásnak kellene épülni, hogy gondjaink ezen a téren teljes megoldást nyerjenek és ez belátható időn belül sajnos nem következhet be. Epp ezért minden igénylőnek önmagában kellene eldönteni, vajon őt illeti-e elsősorban az épülő lakás, nem tudná-e megoldani azt saját erőből? Igaz az a mondás, hogy mindenkinek a saját feje fáj legjobban. Ezt nem vitatom. De addig, amíg ez fennáll és csak saját bajunkkal törődünk, ne szídjunk senkit és legfőképp azt az intézményt, vállalatot, amely erejéhez képest mindent megtesz a lakásgondok enyhítéséért. Addig, amíg azon fáradozunk, hogy miképp lehetne az elosztó bizottságot rászédni, vagy „átverni” (bocsánat), azért, hogy mi kapjuk a lakást, akár jogosan vagy jogtalanul, addig ne várjuk azok minden vonatkozásban tökéletes döntéseit.

Még valamit. Nem tudna-e valami megoldást a kedves olvasó, hogy Uránban kapjak lakást? Ugyanis akkor eladnám a mezési szövetkezeti lakást és azon a pénzen egy Polski-Fiatot vehetnék.

— NÁR —

Dolgozóink leveleiből

— Ebben az évben a III. kerületi tanács sok ezer forintot költött a terekre és a virágok rendbehozatalára. Ennek ellenére akadnak gyerekek, de felnőttek is, akik a rendbehozott pázsiton, virágágyakon közlekednek, „sportolnak”. Az emberek felelőtlensége, közönye mellett úgy látszik, csak az illetékes hatósági szervek liberalizmusa nagyobb.

— Az újmecsekalkjai I. sz. óvodában a korábban tervezett 1 hónapos szünet 2 hétre csökkent, utána újra fogadják a gyermekeket a szülők nem kis megkönnyebbülésére.

— Az elmúlt héten több háziasszony panaszkodott, hogy az Izsáki TSZ üzletben még a régi burgonyát igen magas áron úgy adták el, ha valaki retket is vásárolt. Úgy gondoljuk, helyes lenne, ha a III. kerületi tanács illetékesei rendszeresen ellenőriznék a csillagászati árairól híres piacunkat.

— Szép és modern városrészekben gyakori, hogy vadul száguldozó, járdán közlekedő kerékpárosok veszélyeztetik a gyalogjárók testi épségét. Nem lehetne ezeket a „vadhajtásokat” lefagorni, rendszabályozni?

Bogdása az Ormánság egyik kis faluja. Itt lakik Vucskics Valika, aki eddig betegsége miatt iskolába is csak szülei és kis pajtásai segítségével tudott elmenni. A szülők mindent megpróbáltak már, de sajnos a betegsége, amely a kislány mozgását gátolja, erősebb maradt. Erről szerzett tudomást a Munkásszálló karbantartó részlegének Steinmetz Miklós brigádja, amely felajánlotta, hogy Valikának egy rokkantkocsit fog készíteni. A brigád minden tagja megkezdte tevékenységét a segítség mielőbbi megvalósítására. Egyikük anyagot kutatott fel, a másik szakmai képzettségének megfelelően a meglévő anyagot formálta a tervezett kocsinak megfelelően. Elmúlt azonban az az idő, amikor a brigád tagjai megígérték a kész kocsit átadását. Valika már nagyon várta, mert a városi bácsik nem jelentkeztek. Eljött azonban június 2-án. Fischer Jenő csoportvezető és Gál Jenő szerelő brigád más tagjainak segítségével a vállalat mikrobuzsba betette a kocsit és megindult a kis brigádképviselet Bogdására Valikához.

Valika öröme beteljesedett

Az iskola, amely általában délelőtt foglalkoztatja a gyereket, kihalt volt, mert ezen a napon a tanítás délutánra lett átvéve, nem is volt ott más, csak a tanító felesége. A kocsit azonban összeszerelték és a kis csoport megindult az utcán Valikához. Ott sem volt odahaza senki sem. Az édesapa, aki a MÁV alkalmazottja, szolgálatban volt. Az édesanya a mezőn kapált. De amikor az odahaza látta a betegkocsit, mindannyian egy emberként elmentek segíteni. Egyikük elmondta, hogy Valika a szomszédoknál van és elment, hogy hozza haza. A másik az édesanyáért ment el. De mire ő megérkezett, addigra a boldogság már a tetőfokán volt. Ugyanis a szomszédoktól vezetett Valika elé Gál Jenő odatolta a kocsit és azonnal megkezdődött annak a használat. Persze, először egy kicsit után, nehézkesen ment, de később már egyre inkább forgott a kerekkel újdonsült

POLGÁRI VÉDELEM

Amit saját és közérdekből mindenkinek tudnia kell

A polgári védelem fontos feladata az életvédelem. A kollektív védelmet szolgálják a megépített életvédelmi létesítmények és a feszült időszakban megépítésre kerülő árokóvóhelyek. A nukleáris fegyverek robbantási kísérletei alkalmával bebizonyosodott, hogy a korszerű fegyverek hatásai ellen — léglokes, fény, hősugárzás az óvóhelyek — a robbanási ponttól való távolságtól és a létesítmény védeltségi fokától függően — kellő védelmet nyújtanak és a kezdeti áthatoló sugárzás hatását is lényegesen csökkentik, gyengítik.

A meglévő óvóhelyek békeidőszakban bére vannak adva raktározás és egyéb célra.

Ezen óvóhelyek rendszeres karbantartását, állagmegóvását a bérbevevő szerv köteles biztosítani. Készültség időszakában fontos feladat — ezen létesítmények előkészítése és alkalmasságának ellenőrzése és egyéb berendezés biztosítása, levegőellátás, szellőztetés biztosítása, igen fontos a nyílászárók légmentes (gázbiztos) zárásának biztosítása, ivó és egészségügyi célra előírt vízmennyiség tárolása, szükség esetén vízvilágítás biztosítása, kijáratához, vészkijáratához az önműködéshez szükséges szerzők elhelyezése, ön- és kölcsönös segélynyújtáshoz szükséges egészségügyi mentőláda elhelyezése.

Azokban az üzemekben, ahol kiépített óvóhely nincs, készülség időszakában árokóvóhelyeket kell a megadott tervek alapján építeni, meghatározott időn belül. Az árokóvóhelyek is biztosítják a védelem legfontosabb követelményeit.

A lakosság ezreinek életét jelentik a jól kiépített, karbantartott és ellátott óvóhelyek és előkészített szükségóvóhelyek. Mindannyiunk érdeke az ezzel kapcsolatos előírások betartása és az ezekről kapcsolatos teendők megismerése.

Fehér László

Esetem a betegséggel

Szerencsém van: sok évtizedes harcok múltam során nem voltam beteg.

No — persze — akadt volna ok, hogy orvoshoz menjek, de a jó Karinty Frigyesel együtt azt tartom: minden intelligens ember orvoshoz megy — a többiek tehát nyilván orvosnak mentek.

Mintegy fél éve azonban engem is utóélet a nemzés. Eleinte ügyet sem vettem rá, de később egyre jobban nyugtalanított: valahányszor tusszenttem, viszketni kezdtem a jobb talpam.

Megyek a körzeti orvoshoz, kiállok becsülettel a sort. Vizsgálat. Gyógyszer. Nem használ. Újabb gyógyszer. Art. Probareggi. Negatív. EKG: negatív. Lumbális, csontvelő-csapolás, Plusszor mínusz — negatív. Végül is ambulanciára küldtek: talpvakarás hetenként kétszer.

Mondok: újságolvasó gyerek vagyok én, rendszeresen olvasom dr. Mócsing rovatát, tudom, hogy a tüneti kezelések olyan, mint az egyszerű ember esete, aki kétségbeesve mondja feleségének: kieszet a gyerek az ablakon.

— Jesszusom — visít az asszony — és utánakapáltál?

— Eddig még nem! — válaszolja emberünk.

Hat ezzel a tüneti kezeléssel is így volnánk valahogy. Szerencsémre a házfelügyelőnk értő asszony, mindjárt fatujába, Moszkós Hubernek oki. Javasszonyhoz irányított.

— Opelje is van — tette hozzá.

Ez döntött. Moslékosné csak rámnézett, s máris határozott: itt csak a csempeszokpácsi gyógygilliszta használ. Irt rögtön Vajákósnának, s az postaforduktával küldött is egy Tangó pasztás dobozban vagy negyvenet.

Otszáz forintomban és némi sárgaságba került az egész, de megérté. Nem használt, viszont kiderült, hogy legalább az a bajom nincs, amire Moslékosné gondolt.

Vissza a hivatalos gyógyászathoz. Beutalás röntgenre. Jöcskán várakoztak már, amikor befutottam.

Szorítanak egy kis helyet a páciensek. Leülök, elalszom.

Csodálkozva nézek szét: csupa majompofa körülöttem, borbéke burkolva, a bunkók illemtudóan a térdük között.

Bemutakozom a szomszédoknak.

— Uhu vagyok! — viszonzozza.

— Bocsánat! Hol vagyok? — kérdelem.

— Diluvium, felső emelet, Neandervölgy, barlangrendelő.

— válaszolja sebesen és szabatosan.

— Dr. Mu-Ak sáman rendel 12-ig — teszi hozzá, miközben szorakozott pillantást vet a karjára csatolt kis naporára.

Rovidesen kiderül, hogy nem akármilyen társaságba kerültem.

Uhu matematikus. Elmondta, hogy az idén kapta meg a Nagy Mammut díjat a négyen feletti számok lehetségeségének bizonyításáért.

Egy tisztes, ősz előember tempósan beszélt arról, hogy epp a geocentrikus világkép alapjainak lerakásán fáradozik.

— Meglátja, uram, évezredek telnek el, mire a tudomány ezt megcáfolja!

A legnagyobb tisztelet azonban egy mozgékony ösfiatal-embert övezett.

— Balszélső a vadászalóval. Abszolút balkezes. Kaprázatok az elfutásai!

Ezt Uhu sügta nekem, szinte könnyezve a meghatottságtól, hogy ilyen neves ősemmel egyidejűleg lehet beteg. Lassan abbamarad azonban a beszélgetés. Minden percen jöhet a sáman.

S tényleg: faarcú, hatalmas ősemmel jön, átmeleg az előbarlangon, mintha ott sem volnánk. Utána az őssziszitvénál. O valamivel gögösebb.

Látni, hogy bent unott pófával veszi fel a sáman a fehér jegesmedve-köpenyt, fejére egy dinnyehéjat rak, miután kivett még belőle egy falatot. Egy pávatollat vesz a kezébe, néhány pillanatig habozva nézi. Aztán mégis bedugja, ahová kell.

Kané az őssziszitvénre, ást egyet, aztán unottan odaszól nekki:

— Tereld be őket!

Uhu idegességében lábamra ejti a bunkóját, telebredek. A fehér ajtón át tisztán hallom, amint azt mondja valaki benn:

— Tereljétek be őket!

Kár volt ezért a néhányezer évről.

A sámannak mintha jobban állt volna.

dr. Tóth Ferenc II. üzem

között is. Ugyanis látva azt, hogy semmi szemléltető oktatási anyaggal nem rendelkezik az iskola, úgy határozott a brigád, hogy ki-ki a saját mesterségének és szakmai képzettségének megfelelően segít a kis falusi iskolának, ahol végeredményben egy kicsit már a brigád Valikája is tanul. Segítenek egy könyvtármény összeállításában, elsősorban a Mecsek jellegzetességeire vonatkozóan. Ugyanakkor már elkezdődött annak is a tervezése, hogy esetleg Valikát behozzák egy vasárnapi Pécse és közösen elviszik kirándulni.

Az első lépéseket megtette a brigád ahhoz, hogy ne csak a vállalat dolgozó, de egy kis falu nagyon hálás szülői munkaközössége és gyermekei is megismerjék, mert emberségből is jelesre vizsgáztak és közelebb hozták Bogdását is vállalatunkhoz és a megye székhelyéhez, Pécshez.

Ács Károly

Tanulság

Emberéletem követelt

1969. június 7-én 23 óra 30 perckor életveszélyes baleset történt az I. Banyauzem 13. szintjén lévő 38-as vágathajtó csapaton. Kovács József csillés rakodógéppel történt közefelrakás közben életveszélyes sérülést szenvedett, majd 1969. június 8-án az Idegklinikán de. 11 óra körül meghalt. A halalos baleset kivizsgálását a Pécsi Kerületi Banyaműszaki Felügyelőség végzi. Ennek eredményéről nem áll módunkban dolgozónkat tájékoztatni, mivel a vizsgálat lapzártai nem fejeződött be. Az esetleges találgatások eikerülése végett szükségesnek tartjuk vállalatunk dolgozóit tájékoztatni a balesetről.

Kovács József munkatársunkat 21 éves korában ragadta el a hald. Uzemünkben új dolgozó volt. 1969. március 26-án lépett munkába. A tragikus balesetet tanulságok közöttük, hogy a jövőben ilyen esetek ne következzenek be. A szomorú esemény az éjszakai műszakban történt. A 38-as csapaton PML-5-ös rakodógéppel közetrakást végzett Fuczur György vajúrnak.

Amikor az első csillét megakarta, a csille négy kerekre leest az U-vasról. A leest csillét a rakodógéppel nyomatta a végleges vasutig. Azzal a céllal, hogy ott a vasútra visszamelje. Utasította Kovács József csillét, hogy a csillét a rakodógépre akassza rá. Kovács József a ráakasztást nem tudta elvégezni és szolt Fuczur György vajúrnak, hogy nem tudja végrehajtani. Ezután Fuczur György utasította Kovács Józsefet, hogy álljon feire, majd a hátranyomja a gépet és a ráakasztást elvégzi, majd mozgásba hozza a rakodógépet és észlelte, hogy tole ellentétes oldalon Kovács József az oldalba esik. A rakodógéppel kb. 15 cm utat tett meg, majd megállt és átment, hogy megvizsgálja, mi történt. Megállapította, hogy Kovács József súlyos rejsérülést szenvedett. Később a helyszíni vizsgálatkor a rakodógép útközjén haj és vérnyomokat talalt. Feltehetően a sérült feje az útközök közé szorult.

A balesettel kapcsolatban szeretnénk felhívni dolgozóink figyelmét a rakodógéppel történő rakodás szabályaira. A beosztott dolgozónak (segédvájár, csillés) a csille betolása és a rakodógép mögött történő rögzítése után a csille hátsó szelőtel kb. 4-5 m. távolságra kell félreállniok. A csilléhez csak akkor szabad visszalépni, ha a rakodógép kezelője erre félreérthetetlen jelet ad. A rakodógépkezelő mögött álló személynek rakodás közben állandóan figyelni kell a gépkezelő munkáját, hogy balesetveszély esetén segítségre siessen.

Bokodi Géza

A vállalati MSZBT Elnöksége szeptember hónapban, bányásznap után 9 naps Moszkva—Leninigrád repülőutat szervez. Utiköltség 2 100,— Ft + 350,— Ft költőpénz (30 rubel).

Jelentkezni Ács Károly elvtársnál, a munkásszálló rendezőten lehet.

Továbbképzés hasznos tapasztalatokkal

A KISZ Központi Bizottság Ifjúmunkás Osztálya 1969. június 5-től 11-ig a bányász-iparág titkárok részére továbbképzést szervezett Balatonszéplakon. A továbbképzés az elmúlt évek iparági versenyértékelő konferenciáit volt hivatva helyettesíteni. Számunkra — akik a vállalati KISZ Bizottság részéről vettünk részt ezen a továbbképzésen — a program már hétfőn délután megkezdődött, amikor Tóka elvtárs fogadott bennünket egy rövid tájékoztatóra. A rövid tájékoztatóból négyórás beszélgetés lett, amelyen részletes és kimerítő választ kaptunk minden kérdésünkre. Kérdéseink főképp a vállalati jelenlegi helyzetével, perspektívájával, valamint aktuális problémákkal voltak kapcsolatosak.

Sajnos, az időjárás nem volt a legkedvezőbb és így meglehetősen zimankós, őszi időben érkezünk meg Balatonszéplakra, a Nehézipari Minisztérium üdülőjébe. A rossz időt még azok a rendkívül kellemes körülmények és a messzemenően figyelmes kiszolgálás sem tudta feloldani, amelyben részünk volt. A tábor vezetősége meglehetősen kötetlen programot állított össze és így mindenkinek bőven maradt ideje pihenésre, sportlásra és egyéb kikapcsolódásra.

Természetesen mindez csak kellemes kerete volt a továbbképzés igazi tartalmának, amelynek komolyságáról már az első előadásból következtethetünk. Eltérően az eddigi gyakorlatról, a színvonalat nem a zsúfolt hivatalos program, hanem az előadások tartalma biztosította. Négy előadást hallottunk a hét folyamán. Ribánszki Róbert elvtárs, a KISZ Központi Bizottság titkára a munkásifjúság helyzetéről és aktuális szervezeti kérdésekről, Tamási József elvtárs az EMSZ elnöke a szénbányászat jelenlegi viszonyairól és problémáiról, valamint perspektívájáról, Dandó István elvtárs, a BDSZ osztályvezetője a szakszervezetek jogairól és kötelezettségeiről és Berecz János elvtárs a Külügyminisztérium párttitkára aktuális külpolitikai kérdésekről tartott rendkívül színvonalas és részletes tájékoztatást.

Úgy érzem, a felsorolásból is kitűnik, hogy felsőbb szerveink nagy jelentőséget és megfelelő hangsúlyt tulajdonítottak ennek a továbbképzésnek. Az előadásokon kívül néhány alkalommal csoportos foglalkozás, illetve beszélgetés is volt, amelyen nem annyira az előadások tartalmával, mint inkább egymás tapasztalataival foglalkoztunk. Erre a tapasztalatcserére egyébként nemcsak ilyen hivatalos körülmények között került sor, hiszen a jelenlévő titkárok minden alkalmat megragadtak, hogy tájékozódjanak egymás munkájáról, feladatairól.

A tábor utolsó programjára június 11-én délelőtt

került sor, amikor Moravcsik Attila elvtárs, a tábor vezetője értékelte az egyhetes munkát, s elmondta véleményét a résztvevőkről — amely igen pozitív volt. Az értékelés során kitért azokra a kérdésekre, amelyek a továbbképzés ideje alatt felmerültek és úgy éreztük, hogy mindnyájunk nevében beszélt, amikor elmondotta, hogy nagyon hasznosnak és értékesnek tartotta ezt az egy hetet.

A tábor számunkra kis zavaró momentummal fejeződött be, ugyanis bár nem csináltunk presztizskérdést belőle, de enyhén szólva furcsa volt, hogy a különböző kis megszűnőfélben lévő bányák küldöttségeiért egymás után érkeztek a mikrobuszok és a fekete Volgák, mi pedig diszkrétan bebecmeregünk egy GAZ kocsi, amely értünk jött.

Palásti József

Üttörőavatás Üjmecekalján

Május 18-án ünnepi előtűzött egyenruhás gyerekek igyekeztek az iskola felé, hogy résztvevői legyenek — a nagy élménynek — az üttörőavatásnak.

Tíz órakor kezdődött az ünnepély a 39-es Dandár uti iskolában, a zenekar a Himnuszot játszotta. Majd az iskola igazgatója, Bujdosó László ismertette a gyerekekkel a kötelezettségeket, melyekre most már a nyakkendő viselése is kötelezni fog, elsősorban jobb tanulásra, nagyobb szorgalomra és nem utolsósorban tiszteletadásra, becsületre.

A kis üttörők ígéretet tettek arra, hogy úgy élnék, hogy méltók legyenek majd a Kommunista Ifjúsági Szövetség tagságára.

A felavatott gyermekek arcán látni lehetett, hogy milyen komolyan veszik az üttörőlet törvényeit és betartásuk fontosságát. A kisbocsok és az üttörők tiszteletére repülőgépet jelent meg a tiszta, kék égbolton, melyből virágos hullott az ünnepelekre.

Az ünnepség befejeztével, a felavatott üttörők a feldíszített osztályokba vonultak, ahol meg lettek vendégelve. Minden üttörő megkapta az igazolványát és piros nyakkendőjét, nem kis büszkeséggel indult hazafelé.

Szuhanyik Lajos

Jó munkát — jó pihenést!

Kellemes hétvégi tervek a II-es Bányauzemben,
autóbuszgondok

Üzemünk nemcsak a jó termelési eredmények érdekében végzendő fázisú, sokszor megerőltető munkát biztosítja dolgozóinak, hanem jó gazda módjára gondoskodik azok pihenéséről is. Hisz a jól végzett munka után többszörösen jólesik a kikapcsolódás, a kultúrát pihenés, szórakozás. Es szükséges is, hisz ezek az új, még nagyobb feladatok elvégzésének a forrásai is.

Ezt tartotta szem előtt szakszervezeti bizottságunk is, amikor az 1969-es évre 70 000 Ft-ot biztosított dolgozóink kirándulási költségeinek fedezésére. Ehhez jön még további 20 000,- Ft a nyereségresztesedési alapról, valamint 16 000,- Ft, amelyet az Önszervezési Csoport biztosít a szakszervezet által szervezett kirándulásokra.

Eddig a fenti költségvetés terhére egy út valósult meg. Mégpedig a gépészeti csoport 35 fős szocialista brigádja volt tapasztalatszerén a Dunaujvárosi Vasútban. De még csak az idény elején vagyunk!

Június 14-15-re 2 napos kirándulást szervezünk családtagokkal együtt 106 fővel Fonyódra, Fenyvesre. Majd 28-29-re két termelő körletünk szervez kirándulást 100 fővel szintén a Balatonra. Ugyanakkor a III. körlet megy családtagokkal Sikondára. Alapszervezeteink külön-külön is kaptak 4000-4000 Ft-ot 2 napos önálló kirándulások lebonyolítására. A fűrdési idény kihasználására július végén, augusztus elején az SZB szervez 300 fő részvételével 2 napos balatoni kirándulást. Ugyan-

csak Szegedre is utazik 7 napra 40 fő az SZB rendezésében, főleg társadalmi aktivitás jutalmazásaként. (E programban szerepel városnézés, 2 szabadtéri előadás megtekintése, strandjegy a Tiszán, kirándulás a dorozsmal szelmalomhoz stb.)

Először külföldi utak szervezésére gondolt a szakszervezeti bizottság, de látva, hogy abban a rendelkezésre álló összeg alapján csak 40-50 fő vehetett volna részt összesen, választotta inkább az olcsóbb, de a dolgozók sokkal nagyobb letszámát felölő hazai kirándulások szervezését. (Ezt indokolja a szabad szombatok bevezetése is.)

Ha már a szabad szombatok minél jobb kihasználásán tartunk, megemlítenék egy problémánkat, amely fenti igyekezetünket nagy mértékben gátolja. Több szocialista brigádunk szeretne egynapos kirándulásokat szervezni közeli helyekre, mint pl. Sikonda, Abaliget. Viszont anynyi pénzünk nincs, hogy egész napra bérelni tudnak az autóbuszt. S ennek nincs is értelme, hisz az egész nap kihasználatlanul állna. Nem lehetne az Autóközlekedési Vállalattal olyan megállapodást kötni, hogy reggel megkapnák a buszt, amely kiinné őket, majd este a megszabott időre kimenne értük? Ez a kirándulást is olcsóbbá tenné, az AKOV-nek sem növelné a lekötött autóbuszok számát — és még több dolgozónk tudná kellemes pihenéssel tölteni a hétvégét.

Nagy Sándor
II-es Üzem

Illetékesek válaszolnak

„Szóváteszem”
Érebányász 1969. május

Szeretnék, mint egyik illetékes, vállalati újságunkban S. Gy. I. üzem dolgozóinak időben „talán még nem késő” cikkére és azzal összefüggésben reagálni és dolgozóinkat, szervezett munkásainkat tájékoztatni.

Előjáróban meg szeretném köszönni, hogy e cikk valóban időben néhány kérdésre felhívta figyelmünket, egynehány kérdés rendezése már folyamatban volt és van.

A vállalati Szakszervezeti Bizottság a vállalati vezetéssel közösen évről-évre igyekszik anyagi lehetőségeihez mérten az üdülési lehetőségeket, színvonalat emelni, hétvégi vikendtelepeket fejleszteni Mohácson és a Pécsi tónál. Ez évben a használt matracokat cseréltük és egy 20 férőhelyes köéületet építünk a Pécsi tónál.

Evek óta probléma volt Balatonfüreden a kabin-kérdés. Egy-egy kabinba 2-3 család is jutott. Ez évben szezonkezdetre felépült 32 kabin és így most már minden üdülő családnak jut egy. Felújítottuk a gyékényeket, nyugágakat.

Szeretném a vállalati Szakszervezeti Bizottság nevében ezúton is köszönetemet kifejezni a Szolgáltató Üzem fizikai dolgozóinak, műszaki, gazdasági vezetőinek és mindazoknak — tervezők, közreműködők — akik eredményes munkájukkal hozzájárultak a kabinok gyors megépítéséhez.

A vállalati üdülő strandja az elmúlt évben valóban tisztaság, karbantartás terén sok kívánivalót hagyott maga után. Reméljük, hogy az üdülő vezetője ebben az évben több figyelmet fog erre fordítani és az ellenőrzés is. Ezúttal tájékoztatni szeretném dolgozóinkat, hogy a strand felújítása az évben megkezdődik majd és jövő év új turnusára befejezést nyer.

Vitorlázó csónakok rossz, nem biztonságos állapotok miatt lettek behozva Balatonfüredre. Ugy gondolom, S. Gy. munkatárs is egyetért ve-

lünk, hogy nem voltak ezek a vitorlások kihasználva. Egy-egy turnusban 1-2 fő rendelkezett csak a kezeléshez szükséges vizsgával. Nem is ez volt a fő probléma, hanem Balatonon való használatra már rendbehozni úgy nem lehetett, hogy biztonságosan üzemeljen.

Vállalati Szakszervezeti Bizottságunk úgy döntött — mivel még több dolgozó a csónakok számát (6 db) keveselte —, hogy 6 db kétpáros csónakot keü beszerezni, aminek költsége kb. 40 000,- Ft (egy vitorlas 30-35 000,- Ft) és szélesebb dolgozó igény kielégítésére szolgálja. Csónak kezelésre illetékes vezető annak szakszerű tárolására az illetékes főosztálytól utasítást kapott.

Napernyők kijavítása megtörtént, sajnos az a fő probléma, hogy kevés van belőle, amint anyagi fedezetet biztosítani tudunk, felújítjuk, kiegészítjük.

Ebben az évben került beszállás felújításra és festésre az épület. E cikk keretében leírtak költsége megközelítik az egymillió Ft-ot.

Egyetértek azzal, hogy védeni kell minden társadalmi tulajdont, de nemcsak a vezetőknél és egyes dolgozóknál, hanem mindenkinek mind a csónakot, nyugágyat és az üdülő belső területét is. Kérem is a kedves szülőket, hogy különösen az épület belső tisztaságának megővését segítsék elő. Ne engedjék, hogy gyermekeik a talakat összefogdossák. Tudjuk, hogy különösen rossz időben a gyermekeknek, felnőtteknek nem áll megfelelő helyiség rendelkezésre, ezen is szeretnénk már jövőre változtatni egy nagy kulturális kialakításával.

Jó időt és kellemes pihenést kívánunk az üdülő igénybevevő dolgozóknak és családjuknak.

Rácz Gyula
váll. SZB titkár

Vájarvetelkedő

E hónap 7-én, 8-án az I-es Üzem KISZ szervezte Ki minek mestere mozgalmon belül megrendezte a vájarvetelkedő gyakorlati és elméleti üzemi döntőt. Ez a rendezvény nemcsak a vállalati vetélkedőre szolgálta a jó felkészülést, hanem nagy termelési jelentőséggel is bírt. Erre való tekintettel az üzemvezetőséggel egyetértésben elhatároztuk, hogy közösen jelentős jutalmat tűzünk ki. A jelentkezéseknél csak azokat vettük figyelembe, akik legalább kétszer

részvettek a Szakma ifjú mestere mozgalomban és ott arany fokozatot értek el. Így a szombat délelőti gyakorlati és a vasárnap megrendezett elméleti versenyen 14 fő vett részt. A vetélkedő elnökeül a Központ részéről Németh János elvtársat kértük fel. A további 7 bírát a kérdéseknek megfelelően az üzemvezetőségből választottuk ki. Az első 6 helyezett jutalmaztuk és egyben ugyanezek a személyek indulnak a vállalati vetélkedőn is.

I. helyezett:
holtversenyben:
II.—III.
IV. helyezett:
V. helyezett:
VI. helyezett:

Gáspár Ferenc 600,— Ft
Szókar József 500,— Ft
Bódog Ferenc 500,— Ft
Szabó Miklós 300,— Ft
Kovács János 200,— Ft
Kovács István 200,— Ft

A legjobb elméleti eredményt Komlósi Imre érte el. Őt az üzemvezetés

500,— Ft különjutalomban részesítette.

Wittner Tamás

Gondolatok a boltokban

(Vörösmarty után szabadon)

Vajon ment-e Ujmecekalja a boltok által előre? Him... fogas kérdés. Vagy talán inkább fogatlan. Mert...

Kezdetben vala a Reptér. Bolt nem vala. Később lett egy lakotelep. Es bolt akkor sem volt. Legalábbis nem elég. Vagy nem elegendő eszes (bocsánat) tervszerűen. Mert ugyebar, ha szó erte a (tanács)-náz elejét, hogy rossz a bolt- es szolgáltatósi hálózat, akkor mi is történt? Az illetékes összevonta szemöldökét (mint egykor Rozsa Sándor) es így szólt: „Legyen egy újabb fodrászat.” Es lónl Immar a negyedik. Pedig nagyon elkelne már például egy reggeliző büfé. De az is tenert! Nehogy gyorsan csináljanak egyet a Komarov Gimnazium mögött. Mert ott aztan nem lesz nagy zsúfoltság. Jelenleg a jónep hosszú tömött sorban áll reggelienként a 39-es Dandár uti tejboltban. Ki reggelizni akar, ki vásárolni ezt-azt. A hely kitűnő, de kicsi. Csak most nehogy megszüntessék itt akár a tejpoltot, akár a reggeliztést. Gondolom, a 16 emeletben lehetne talán egy új tejboltot nyitni. Oh, bocsánat, nem akarunk tanacsot adni a tervezőknek, ók ugyanis mindig tudják, mit kell csinálni.

— Van egy másik dolog. Az Alpári Gyula utcai fűszerboltban mindent lehet kapni, háztartási cikkeket, zöldséget, gyümölcsöt, retket, hagymát, tejfőt, túrot, bort, szörpöket. Ez nagyon jó. Mert így legálabb nem kell átmenni a szomszéd zöldségboltba, ha venni akarunk zöldséget, gyümölcsöt, retket, hagymát, tejfőt, túrot, bort, szörpöket, mert ezeket eredetileg ott kellett kapni. Nem is megyünk át. Tehát pang (a zöldségbolt). De a fűszerbolt sardiniásdoboz. Mit is lehetne csinálni? Megvan, talán a kettőből egy boltot. „De elvtársak, hiszen ez két vállalat!” mondják az illetékesek. „De elvtársak, hiszen nálunk tervszerű gazdálkodás van!” mondjuk mi. Azt pedig sokszor hallottuk már, hogy ezért magasabbrendű a mi gazdálkodásunk a kapitalizmusénál.

Tehát, rajta! Bizonyítsunk!

Igen ám, de ott van mellette a háztartási bolt (bocsánat, még iparcikk bolt), ahonnan a műszaki árukat, úgy tudjuk, az áruházba viszik át. Mint hírlík, egy speciális, minden igényt kielégítő Fesztékbolt fognak itt berendezni. Valóban ez a legfontosabb nem inkább egy zabhegyezőbolt kellene ide? Úgy hiszszük, inkább más árucikkkel kellene e bolt forgalmát fellendíteni. Többek között festékek is, de edényekre, aprócikkre mindenképpen szükség lenne, hiszen ezekért, ha vannak, az ABC-be vagy a IIajnöcny utcai háztartási boltba kell átfáradni a Kedves Vevőnek, akiért a kereskedelem, az ipar stb. Illetékes állítólag mindent megtesznek.

K. L.

A NAGYKUTYÁK

(Aktuális szavak értelmező szótáraként)

Edes anyanyelvünk bővelkedik bonyolult fogalmak talító kifejezéseiben. Oldalak telnének meg, ha pl.: a kisszerűség neveltség-bosszantó bizonyos fajtáját, amire egyszerűen azt mondjuk: „piti”, pontosan körvonalazni akar-nánk. Körülbelül ilyen bonyolult fogalom az is, amire kö-zönségesen azt mondja az ember: „nagykutya”.

A kutató elme példákhoz kénytelen nyúlni, ha az avatatlant előtt meg akarja világitani ennek a tartalmas fogalomnak a lényegét. Így például:

... a nagykutya jogot formál ahhoz, hogy a köszönést ne fogadja,

... művészet, tudomány, mesterség fellebbezhetetlen szakértője ó,

... ülsz az asztalnál, jó a nagykutya, s nem köszön,

... ha rossz szellemed olyan helyzetbe hozott, hogy tegeződsz vele, biztos lehets benne, hogy magázni fog — s tegezni, ha magázod,

... viszont nem kell tartanod attól, hogy kézfogásnál összeroppantja a kezedet, mert 1 usque 2 újjat nyújtja,

... a nagykutya mérnök elvárja vájár apjától, hogy előre köszönjön, a nagykutya orvos rendelésnél valónvergeti apját: „No, hogy vagyunk, Pista bácsi!”

... a nagykutya belegázol a becsületedbe, s elvárja, hogy mosolyogj hozzá, de te...

... a nagykutya mélysegesen lenéz mindenkit, aki konkrét munkát végez, s ta-

lán büszke is rá, hogy az olyan „középszkolák” problémákat, mint $(a+b)^2$, mérnöki diplomával a^2+b^2 -nek old meg. Jegyzetfűzetével a zsebében, határtalan komolysággal gyűjti azokat a problémákat, amikkel soha többé sem ő, sem más nem törődik.

... a nagykutya szuverén joga, hogy kispolgár legyen, s fel sem vehető vele kapcsolatosan ideológiai kritika.

... a nagykutya társadalmi körében ne keress munkásokat, könyvespolcán illemtant. Inkább menj a strandra.

... a nagykutya „tisztli” fűrdőben fűrdik, s „legényesség”-nek titulálja a munkásosztály tagjait.

Es így tovább...

Ha a Statisztikai Hivatal felmérést végezne, s ki lehetne számitani az 1 000 lakosra eső nagykutya-mennyiséget, kiderülne, hogy e téren minden biznnyal magunk mögé utasítottuk valamennyi nemzetet.

Honnan a fennhéjázó gögnek, a szemérmellen nagy-zolások, a mármár neveltség nagyképűségnek ez az inflációja? A magyar arisztokrácia és dzsentri imperiálista gögje már az I. világháború után Magyarországon is anakronizmus volt. De hol vannak már a grófok, bárók, földesurak, szolgabírák, iparmágnások, vezérigazgatók? S a mai nagykutyaik sem ott találhatók, ahol először keresnek őket az ember. Ellenkezőleg. Az osztályoscska előadóc-kája fintorogva néz rád, ha előbb szólított meg, mint ahogy fanyalgó arcán felhúzott szemöldökkel erre engedélyt ad. Az osztályoscska vezetőcskéje külön szobájának küszöbén meg kell állnod, s csak akkor léphetsz be veszély nélkül, ha megszólításával jelzi, hogy tudomást vett rólad. Kétszer örülsz, ha nagykutyaival érintkezel: amikor bejutsz hozzá — s amikor kijöhetsz tőle, lelki szer-melében két foltokkal. Minél feljebb mérsz, annál kisebb a veszélye, hogy nagykutyaival van dolgod. A nagykutya ép-

pen azért nagykutya, s olyan, amilyen, mert maga is tudja, hogy igazi tehetsége és tudása alapján „protekcóval” legfeljebb útitisztító lehetne. A nagykutyaág sine qua nonja a fedezetnélküliség.

Az egyetemi tanár megen-gedheti magának, hogy közvetlen legyen. Tekintélyének forrása a valóságos tudás. A mérnök, aki oldalszámolás közben elfelejtette az elemi matematikát és fizikát, s egy éket sem tud megfaragni, csak egy kikalkulált modorosság révén gondolja képzelt tekintélyét megőrizheti.

A minap álmot láttam. Arisztidet feltételesan kien-gedték a bécsi elemegőgyintézetből s idelátogatott. A sors és 15 konyak Sztrapacska Alfonznak, egyik nagyku-tyánaknak társaságába sordot-ta. Rövid eszmecsere után sírva borult a nyakába: — Tasziló! Te semmit sem vál-toztál! — De mécht nem chaccsolsz?

Dr. TF.

Akikről nem beszélnek

Cél: erősíteni saját nevelésű játékosokkal

Az Ércbányász labdarúgó szakosztály alig ismert tartalék csapatának eddigi életét, jelenlegi tevékenységét és a jövő célját szeretném ismertetni lapunk olvasóival.

Erről a csapatról alig, vagy egyáltalán nem esik szó, nem eléggé ismert szerepe a szakosztály életében. 1963-ban az első csapat megyei bajnokságot nyert és ezzel jogot az NB III-ban való szereplésre, valamint a tartalék csapat megszervezésére, megalakítására.

1964-től 1967-ig a megyei I. osztályban játéklehetőséget kapott a többi tartalék csapattal együtt (Pécsi Bányász, PVSK, PBTC). Ebben az időben az volt a szerepe, hogy játéklehetőséget biztosítson az első csapatból már kiöregedett, illetve még be nem került játékosoknak.

Igy az utánpótlást nem tudta biztosítani az első csapat számára. Csúpan menedék-hely volt, olyan játékosoknak akik a fejlődésben már nem tudtak többet nyújtani és akiket összeállításánál már nem vehetett figyelembe.

A második csapatban így a fiataloknak alig, vagy egyáltalán nem jutott hely. Ezért az ideiglenes eredmények alig ismertek, ezért itt felsorolom:

Table with 2 columns: Team Name and Score. Lists Pécsi Vasas II., Pécsi Ércbányász II., Pécsi Volán II., etc.

Célünk az, hogy végre saját nevelésű játékosokkal tudjuk erősíteni az első csapatot és főleg, hogy olyan játékosaink legyenek, akik magukénak vallják a sportkör érdekeit és odaadón tudnak érte küzdeni a pályán. A jövő csapatával szemben ez elengedhetetlen követelmény.

a szakosztály új vezetősége okulva elődeik hibáin, gyökeres változtatásokat eszközölt a játékos utánpótlás érdekében. Megváltoztatta a csapat feladatát és szerepét a szakosztály életében.

Elsődleges feladatává lett, hogy nevelje ki az első csapat utánpótlását. Ma minden alap és feltétel biztosítva van céljaink megvalósítására. Elengedő játékosai rendelkezünk, főleg fejlődőképes fiatalokkal, akik rövid időn belül helyet követelnek az első csapatban.

Allandó jelleggel 4-6 ifjúsági, 3-4 I. csapatbeli és 2-3 tartalék játékos játszik hétről hétre sok sikerrel.

Itt kell megemlíteni Zoltay, Peti és Katzir ifjúsági labdarúgókat, akik mérkőzésről - mérkőzésre mind többet adnak egyéni képességeikből. Jelenleg mindhárman a Baranya megyei ifjúsági válogatott tagjai. A fel nem sorolt játékosok is nagyon ügyesek labdarúgók. Az utóbbi évek tartalék bajnokáinak jól szerepelt a csapat, tavaly második helyezést ért el. Most is egy mérkőzéssel a tavaszi bajnokság befejezése előtt első-második helyen van.

Alig ismertek, ezért itt felsorolom:

Table with 2 columns: Team Name and Score. Lists Pécsi Ércbányász II., Isvtán akn. Bányász II., Pécsi Ércbányász II., etc.

odaadón tudnak érte küzdeni a pályán. A jövő csapatával szemben ez elengedhetetlen követelmény.

Mecsek Kupa

Ebben az esztendőben immár harmadik alkalommal rendezel meg az Ércbányász Modellező Klub a Nemzetközi Körrepülő Modellek Mecsek Kupa versenyt.

A két új ország képviselői mellett ismét rajthoz áll a teljes magyar élgárda, élükön a válogatottal, a Szovjetunió, Jugoszlávia, Ausztria, Románia és a Német Szövetségi Köztársaság modelleivel.

A nevezések már beérkeztek az egyesület sportirodájába, már csak a jó időjárás szükséges ahhoz, hogy szép és érdekes versenyt láthassanak két napon keresztül azok a nézők, akik kilátogatnak július 12-én és 13-án a verseny színhelyére.

I. Vermes György II. Szitkai Gábor III. Tóth Zoltán

Table with 2 columns: Team Name and Score. Lists 1. Bp. Spartacus, 2. BVSC, 3. VM KÜZERT, etc.

Sporthírek

A csapatbajnokság befejezése után sakkozóink egyéni versenyeken vesznek részt. Közülük Paicsó László mesterjelölt a siklósi vidéki elődöntőn második helyezést szerzett és ezzel biztosította továbbjutását a vidéki döntőbe.

Györkö Antal a Pécsi Dózsa volt NB I-es labdarúgója az év eleje óta az Ércbányász SC edzését látogatja. A következő bajnoki szezonban az Ércbányász színeiben rúgja a labdát.

Az Ércbányász SC propaganda bizottsága ebben az évben propagandafüzetet ad ki. Az egyesület történetében első ízben történik ez a kezdeményezés. Célja, hogy az egyesület népes pártoló tagságát és szurkolóit tájékoztassuk az egyesület eredményeiről, az egyes szakosztályokban folyó munkáról.

Megkezdődött az igazi úszóidény. A Pécssett rendezett megyei úszóbajnokságok során versenyzőink igen sikeresen szerepeltek. Az úszószámok többségében - mintegy kétharmadában - Ércbányász versenyző végzett az első helyen. Különösen sikeresen szerepelt Mártai Árpád, aki több versenyszámban is bajnokságot nyert.

Korán búcsút mondott az MNK-nak labdarúgócsapatunk. Tulajdonképpen józan számítás szerint nem is várhattuk, hogy döntőbe kerüljenek, de kiesésük a megyei II. osztályban játszók szentegát ellenében váratlan volt. Fájó ez a kiesés nemcsak azért, hanem elütötte a szurkolókat és a csapatot is egy Pécsi Bányász - döntetlen esetén - egy Pécsi Dózsa elleni mérkőzéstől.

Mecseki Ércbányász. A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja. Felelős szerkesztő: Tóth Béla. Szerkesztő: Ragoncsa János. Telefon: 18-27. Vállalati: 7-135. Kladjá: a Baranya megyei Lapkiadó V. Felelős kiadó: Braun Károly. Telefon: 15-32, 13-33. Előfizethető a szakszervezeti bizalmiánál. Előfizetési díj egy évre 9,60 Ft. MEGJELENIK MINDEN HÓUTOLSÓ NAPJÁN. MÉV Nyomda. F. v.: Hangos Lajos

A GTE konferenciája

A Gépípari Tudományos Egyesület Pécsi Szervezetének Bányagépész Szakosztálya a Mecseki Ércbányászati Vállalat védnökségével háromnapos Országos Bányagépészeti Konferenciát rendezett május 28-30-ig.

Az ország különböző bányavállalataitól, valamint tervező-és kutató intézetektől megjelent mintegy 70 szakember a „Keménységben” végzett robbantóanyag fűrészek”, valamint „A műszeres kötél- és aknavizsgálat” témában cserélte ki nézetét. A konferenciát Mátrai Árpád igazgatóhelyettes nyitotta meg. Már a megnyitóban értékelte a napirendre tűzött témák gazdasági és biztonságtechnikai jelentőségét. Vállalatunktól Kovács László gépészeti osztályvezető tartott előadást a robbantóanyag fűrészi témakörben, amihez hozzászólt többek között Bánik Jenő III. üzemi gépészeti vezető. Hozzászólásában kihangsúlyozta a központi fűrészgárgyártás jelentőségét. A műszeres kötélvizsgálat témában Dr. Bocsányi János, a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem bányagépészeti tanszékvezetője tartott nyitóelőadást, melyhez hozzászólt vállalatunktól Böhm László villamosmérnök.

Előadást tartott még az OBF-től Forgács László gépészmérnök, valamint a „December 4.” Drótművektől Kaderják Gyula gyáregységvezető. A konferencia rendezésében jelentős segítséget nyújtott a Mecseki Szénbányák Gépészeti Osztálya. Halmi

József és Vaskuti László gépészmérnökök hozzászólásukban hasznos gyakorlati oldalról világítottak rá néhány kötfelhasználási, illetve fűrészalapács üzemeltetési problémára. A konferencia üzemeltetésével kapcsolatban zárta munkáját. A résztvevők mind a konferencia színvonalával, mind a rendezéssel meg voltak elégedve, amiért köszönetet mondtak vállalatunknak.

Szerkesztőségi közlemény: következő munkaértekezletünket július 3-án, 15 órai kezdettel tartjuk a szokott helyen.

Advertisement for Kovács József, a mining engineer, mentioning his death and memorial service.

Művelődjünk! Szórakozzunk!

A Ságvári Művelődési Ház július havi kulturális programja

Július 6-án, vasárnap: 16-22 óráig: Ifjúsági tánc. 7-én, hétfőn: fél 6 és fél 8 órakor: Lövés a kottára című román film. 8-án, kedden: 18 órakor: Irodalmi vetélkedő (mai magyar irodalom.) 11-én, pénteken: fél 6 és fél 8 órakor: A sólyom nyomában című magyarul beszélő NDK film. 13-án, vasárnap: 16-22 óráig: Ifjúsági tánc. 14-én, hétfőn: fél 6 és fél 8 órakor: Sógórom, a zuglyúvéd című magyarul beszélő amerikai film. 17-én, csütörtökön: 18 órakor: (A szocialista brigádok klubjának programjaként): Előadás: A bányabalesetek legfőbb okozói. 18-án, pénteken: fél 6 és fél 8 órakor: A hét kivánság című színes szovjet film. 19-én, szombaton: (Munkásszálló részére) Társas kirándulás a vállalat

orfűl vízitelepére, valamint Abaliget. 20-án, vasárnap: 16-22 óráig: Ifjúsági tánc. 21-28-ig: Hét napos szegedi társasutasítás. Műsoron: Aszafjev; Bahesi-szeráji szökőkút (balett, moszkvai 100 tagú együttes.) Kodály: Háry János, daljáték. A programban: Sétahajó, dorozsmai kirándulás, minden nap strand, műzeumlátogatás stb. Bővebb felvilágosítás: Ságvári tel.: 16-40/750 mell. 22-én, kedden: 16 órakor: Népdaltól az operáig (előadás hanglemekkel). 25-én, pénteken: fél 6 és fél 8 órakor: Pokolrév című magyar film. 26-án, szombaton: Kirándulás Harkányba. A siklósi vár megtekintésével. Indulás oda: 7,40-kor, vissza: 18,32-kor. Bővebb felvilágosítás: Ságváriban. 27-én, vasárnap: 16-22 óráig: Ifjúsági tánc. 28-án, hétfőn: fél 6 és fél 8 órakor: Ha mondom, hogy szeretlek című olasz film.

Motoros harcítúra

Az I-es üzem KISZ szervezete 1969. május 25-én nagyszabású motoros harcítúrát rendezett. A túra útvonalát a következők voltak: MÉV Központ - I. Üzem lőtér - Bakonyi erdészház - Hetvehely - Abaliget - Remeterét - MÉV Központ.

Bármilyen kategóriájú motor indulhatott, mert nem sebességi verseny volt. Öt al-

Table with 2 columns: Team Name and Score. Lists 1. Bp. Spartacus, 2. BVSC, 3. VM KÜZERT, etc.

„Adj a tótnak szállást. .!”

Avagy kié is a lőtér?

Nem vitatkozni akarok az I Üzem lövészklubjával, hiszen ez méltatlan lenne úgy szervezetenkhez, mint lapunkhoz. Azonban a múltbéli számolatlan vona egy-két észrevételelem. Nem presztizskérdés, azonban károsnak találok a lőtérrel kapcsolatos „tulajdonosi” beállítást. A cikk olvasása után sokan felkerestek és megdöbbenve kérdezték, hogy lényegében kié is most a lőtér? Hiszen mi már három éve megírtuk egy cikket, mely meg is jelent az Ércbányászban, hogy a szocialista brigádok áldozatos munkája eredményeképpen elkészült a lőtérünk. Végeredményben kinek dolgoztunk mi, kérdezték a szocialista brigádvezetők, ha ezt tudjuk, de hogy is segítünk. En igyekeztem megmagyarázni, hogy egyáltalán nem vezetett kárba a munkájuk, hiszen ott áll a lőtér és használjuk is.

Na, de miről is van szó, hogy került az I. Üzem „birtokába”? A lőtér elkészülte után versenyt hirdettünk, melyre meghívtuk az I. üzemi lövészeket is. Ok, látva szép lőtérünket, megkérdezték: nem járhatnának-e ide edzésre. Mi nagyon szívesen megengedtük, sőt örültünk, hogy így teljesen ki lesz használva a lőtér és így meg na-

Ki a szabadba!

A tavaszi mecseki túrák után - a természetjáró szakosztály éves túra programjának megfelelően - május végén a Börzsönyt kerestük fel. A háromnapos túra gerincét a Királyréti - Nagyhideghegy - Csóványos útvonal képezte. Az út hossza kb. 20 km és e közben nem kisebb hegycsúcsokra jutottunk fel, mint a 860 m-es Nagyhideghegy és a 939 m-es Csóványos, mely az ország negyedik legmagasabb pontja.

Királyrétről fokozatosan haladtunk egyre feljebb. Balra tőlünk vad mélységben a Nagyvasfajak-patak, jobbra pedig hatalmasan domborodik a Magas Tax. Hallgatag rengetegben folytattuk utunkat, míg váratlanul elénk bukkant Nagyhideghegy, amikor már rajta voltunk. Fehér lávaközetből rakott falalval úgy állt előttünk a hideghegyi turistaház, mintha egy alpes képeslap eleve nedett volna meg. Itt hosszabb pihenőt tartottunk, megebedtünk a turistaházban. A pihenő után folytattuk utunkat tovább, még feljebb, a legmagasabb csúcsra, a Csóványosra. A Börzsöny kupolás teteje méltóságát domborútlással emelkedik a táj fölé. Itt volt a legtümegesebb a lávakitűdulás, itt keletkeztek a legnagyobb hasadékvulkánok. A

Kovács Miklós

Csóványos tömbjéből csillag-szerűen ágaznak szét minden irányban a hosszú főgerincek és a közéjük vésődött völgyek. Ez a szép sugaras tagoltság adja meg a Központi Börzsöny különleges jellegét és nagyszerű hatását: szinte egy pontról futnak szerte a bércsorok, akár a polip csápjai. A Börzsöny e tájon kelti legkevesebb a műerdő hatását. A Csóványos körüli mélyen bevágódott harántvölgyek meredekjein öserdő fogad, mintha még nem szabályozta volna emberi kéz. E látvány valamennyiünkkel elfeledtetli a hosszú és meredek emelkedőkkel tarkított út fáradságát és a 30 fős turistacsoport vidáman indult vissza a kiindulápontra, Királyrétre. Itt várt az autóbusz, mely visszazárlított bennünket táborhelyünkre, a nagymarosi Solyom szigetre. E szép napot betetőzte az esti Dunaparti tűzrakás, kolbászos hagymás, szalonnás nyársított melnyél fejedelmibb éték nem is képzelhető el egy jó kiadós túra után. A harmadik nap délutánján indultunk haza. Nagymarostól Pécsig notától, nevetéstől volt hangos a busz, ami bizonyította, hogy a túra jól sikerült, megérte a fáradságot.

Hollós János